

عنوان مقاله:

افزایش بهره وری علمی دانش آموزان با روش های نوین تدریس

محل انتشار:

دهمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مریم عبادی مطلق - کارشناسی علوم تربیتی، آموزگار ابتدایی، یاسوج

خلاصه مقاله:

سنجش و ارزشیابی دانش آموزان موضوعی است که در رابطه با آن پژوهش های زیادی نگارش می شود. همچنین در رابطه با موضوع بهره وری در سنجش معکوس و بررسی روابط و تاثیرات آنها بر روی هم نیز جای بسی تامل است. پژوهش گران در رشته مدیریت آموزشی همواره بررسی های علمی و پژوهشی خود را در این رابطه در معرض مخاطبین این رشته قرار داده اند. ساز و کار ارزشیابی وسیله ای است که بدون استفاده از آن فعالیت های آموزشی صرفا رها کردن تیر در تاریکی خواهد بود. ارزشیابی یکی از عناصر مهم و اساسی برنامه های درسی و نظامهای آموزش و پرورش جهان به شمار می رود. نتایج تحقیقات نشان می دهد که عوامل موثر برای ارزشیابی موفق نظام آموزشی شامل مواردی از قبیل، عوامل ضرورت ارزشیابی، کارکردهای ارزشیابی، کارکردهای عمده (حرفه ای، اطلاعاتی، سازمانی و...) و شاخص های ارزشیابی است. ارزشیابی یکی از ارکان مهم و اساسی "یاددهی - یادگیری" است. مقصود از ارزشیابی این است که دریابیم در ابتدا کجا بوده ایم؟ مطلوب ما چیست؟ برخی از راهکارهای سنتی ارزشیابی فاقد قابلیت به کارگیری در شرایط جدید آموزشی و تربیتی هستند. حال سوال این است که در شرایط جدید با توجه به سند تحول بنیادین در نظام آموزش و پرورش جایگاه روش های خلاق و ابتکاری در ارزشیابی چیست؟ از چه ابداعات و خلاقیت هایی در زمینه ارزشیابی می توان استفاده نمود؟ چگونه می توان محیط و بستر ارزشیابی را شاد و پرنشاط کرد؟ تجربه حاضر با عنوان افزایش سطح علمی و ارتقای بهره وری دانش آموزان با روش های نوین و سنجش معکوس صورت گرفته و هدف از آن ایجاد یک "فرصت یادگیری" خوشایند در کلاس درس در کنار افزایش تعامل گروهی مبتنی بر نظریه یادگیری مشارکتی و شاد کردن محیط ارزشیابی بوده است. پس از جمع آوری اطلاعات و اعتباربخشی به راهکار ابداعی "سنجش معکوس" و اجرای راه حل در چهار گام { اول: طراحی گروهی (Design group)، دوم: پاسخ فردی (Individual replies)، سوم: تصحیح گروهی (Correction group)، چهارم: بازخورد و ارزیابی (Feedback and Evaluation)} باعث شد که وضعیت مطلوبی از نظر ارزشیابی در کلاس وجود بیاید و دانش آموزان از هم بیاموزند و اعتماد به نفس آنها تقویت شود. این خودباوری و اتکا به نفس، دست آورد بسیار با ارزشی بود که در شیوه های سنتی جایگاهی نداشت. پیشنهاد شده است: با توجه به دایره وسیع ارزشیابی مستمر و انعطاف پذیری آن، همکاران محترم می توانند با اجرای این طرح به راحتی از چارچوب ارزشیابی سنتی بیرون آمده و ارزشیابی را تبدیل به یک فرصت یادگیری نمایند. و بسیاری از مهارت ها را در دانش آموزان نهادینه نمایند.

کلمات کلیدی:

دانش آموزان، سنجش و ارزشیابی، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2011983>

